

HELENA BROŻYNA

Dnia 11 stycznia 1948 r. w Bodzentynie Sędzia Śledczy rejonu Sądu Okręgowego w osobie Wygi Tadeusza z Referatu Śledczego Komisariatu Powiatowego MO Kielce, z udziałem protokolanta Lichacza Jerzego przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka bez przysięgi. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania i o treści art. 107 kpk oraz o znaczeniu przysięgi sędzia odebrał od niego przysięgę, po czym świadek zeznał, co następuje:

Imię i nazwisko	Helena Brożyna
Wiek	26 lat
Imiona rodziców	Józef i Katarzyna z d. Kopacz
Miejsce zamieszkania	Bieliny, gm. Bieliny, pow. Kielce
Zajęcie	przy mężu
Wyznanie	rzymskokatolickie
Karalność	niekarana
Stosunek do stron	obca

Ja pracowałam w 1944 r. na kuchni niemieckiej w Bielinach, gdyż zostałam tam zabrana przymusowo. I z wieczora dnia 8 marca [19]44 r. przyszli partyzanci pod tenże posterunek i zaczęli bardzo strzelać, w trakcie czego zostało rannych trzech Niemców. Myśmy wtedy zmywały po kolacji, więc żeśmy posprzątały, a że była coraz to większa strzelanina i partyzanci wchodzili już do kuchni, i przez kuchnię do pokoju, wtedy ja uciekłam w podwórze do mieszkania, zamknęłam się i siedziałam, a gdy ucichła strzelanina, przyszło do mnie trzech Niemców, zabrali mnie stamtąd. Zaprowadzili mnie do kuchni, zamknęli i dopiero odemknęli mnie rano, i mówią, abym szła do kuchni podawać. Lecz o tym, że kogo Niemcy rozstrzelali,

nic nie wiedziałam, bo mi nikt nic nie mówił. Widziałam tylko na podwórzu stos butów i ubrań, więc domyślałam się, że musiało się coś stać. Za trzy dni dopiero kazali mi wyjść na wieś i tam dopiero się dowiedziałam, że rozstrzelali 20 ludzi za to, że był napad na posterunek niemiecki.

Więcej na okoliczność tej sprawy nic nie mogę zapodać, a po odczytaniu podpisuję.